

[Justitsministeren.]

Som det ærede Medlem ved, blev Bjørn Erichsen dømt efter Borgerlig Straffelovs § 98 og fik en Del af sin Formue konfiskeret. Men jeg vil gerne over for det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen bemærke, at hvis Hr. Sehested ikke bliver dømt til Konfiskation efter det foreliggende Forslag, saa vilde han heller ikke blive det efter den nugældende Lov. Der er ingen Forandring paa dette Punkt. Ganske vist fastslaar Lovforslaget, at hvis de dømmes til under 4 Aar, kan de ikke idømmes Konfiskationsstraf, men der er ingen Grund til at forvente, at Domstolene i Dag vil idømme Konfiskation ved Straf under 4 Aar.

Med Hensyn til Vagtmænd er jeg ikke sikker paa, at det ærede Medlem har forstaaet Forslaget rigtigt. Det er Arbejdets Art, det kommer an paa. Har den paagældende gjort væbnet Vagttjeneste, kan han straffes, uden Hensyn til om han har været civil eller i Uniform. Der kan altsaa ikke være mindste Tvivl om, at det Tilfælde, det ærede Medlem refererede — det Tilfælde, der drejede sig om en Person, der sagde, at han vilde skyde: De kunde holde Snuden væk! —, absolut vilde være omfattet af Lovforslagets strenge Bestemmelser.

Om en Person af Tyskerne har været anset som hørende til Wehrmachtsgefolge eller ikke, maa være af ganske underordnet Betydning for Spørgsmaalet, om han skal straffes eller ikke. Ogsaa civile Arbejdere, som det ærede Medlem ikke vil have straffet, der var ansat direkte under Wehrmacht, henregnedes ofte til Wehrmachtsgefolge. Det er altsaa ikke noget Kriterium.

Jeg skal ikke bestride, at mange af dem, der har gjort Fronttjeneste, kan have taget Del i Ting, der maa betegnes som Krigsforbrydelser, men hvis det ikke kan bevises, saa kan vi selvfølgelig ikke straffe dem derfor, men alene for deres Deltagelse i tysk Krigstjeneste. Kan det bevises, at de har deltaget i Krigsforbrydelser, saa ved det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen jo udmærket godt, at saa kan de straffes efter § 8 baade efter det foreliggende Forslag og efter den gældende Lov.

Kollektiv Straf strider mod dansk hævdvunden og med Rette hævdvunden Retsopfattelse. Det maa beklages, hvis nogen som Følge heraf ikke kan faa den velfortjente strenge Straf, hvis han har gjort sig skyldig i Forbrydelse et eller andet Sted som Frikorpsmand, men det maa da ogsaa beklages, hvis nogen paa blot Mistanke om,

at han har gjort mere, end der kan bevises, bliver straffet for strengt — det vil det ærede Medlem sikkert være enig med mig i.

Naar det Blad, som det ærede Medlem har som Udtryk for sine Meninger, „Land og Folk“, har skrevet, at ved dette Forslag sætter Justitsministeren Straffen ned til 30 Dages Fængsel for Landsforræderi, saa maa det ærede Medlem som Jurist vel give mig Ret i, at det er ganske forkert. I Formuleringen af Bestemmelsen i § 10 om, at Straffen kan gaa ned til 30 Dages Fængsel, foretages der ikke nogen som helst mildnende Ændring i Forhold til den gældende Lov. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om det ikke er rigtigt. Efter Loven, som den foreligger i Dag, kan Straffen gaa ned til 30 Dage, naar særlige Forhold foreligger. Efter det Forslag, vi her behandler, foretages der en Indkredsning, idet Straffen nu kun kan gaa ned til 30 Dages Fængsel, naar ganske bestemte Forhold foreligger, nemlig naar den paagældende har ladet sig hverve før den 29. August eller har ladet sig hverve i Udlandet. Det er i hvert Fald en fuldstændig Forvrængning, naar man søger at indbilde Offentligheden, at nu kan Folk slippe med 30 Dages Fængsel, hvor de ikke før kunde gøre det, og jeg ved ikke, hvorfor man saaledes skal forvrænge Offentlighedens Indtryk af, hvad det virkelig er, der finder Sted.

Det ærede Medlem efterlyste, hvorledes vi agter at gennemføre Retsforfølgningen mod Krigsforbrydere. Jeg kan oplyse det ærede Medlem om, at der arbejdes med dertil sigtende Lovforslag i Justitsministeriet, saaledes at vi kan være klar til at tage fat paa disse Forbrydere, hvis vi skal straffe dem.

Saa endte det ærede Medlem med at sige, at den nuværende Justitsminister var omgærdet af en Atmosfære af Mistillid — saadan var det vist, det ærede Medlem sagde — i Anledning af hans Stilling til hele dette Problem. Jeg skal her over for det ærede Medlem bemærke, at jeg tror ikke, der hersker Mistillid ude i den almindelige brede Befolkning med Hensyn til min Administration af Straffeloven. Det vilde ogsaa være ganske uretfærdigt, om der herskede en saadan Mistillid, for den Administration, jeg har gennemført af den nugældende Straffelov, er ikke paa noget som helst Punkt forskellig fra den Administration, som det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen som Justitsminister har gennemført. Jeg har tværtimod Indtrykket af — uden at rose mig selv —, at der hersker Tillid til, at jeg paa loyal og retfærdig Maade admini-